

Θυρανοίξια και χειροτονία πρεσβυτέρου στην Ιερά Μητρόπολη Βελγίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου και Έξαρχος Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου κ. Αθηναγόρας τέλεσε στις 29 Μαρτίου τον Αγιασμό των Θυρανοιξίων και την πρώτη Θεία Λειτουργία στον προσφάτως ανακαινισθέντα ναό της ουκρανόφωνης Ενορίας της Αγίας Σκέπης και του Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως του Ιατρού στην περιοχή Boussoit, κοντά στην πόλη Mons του Βελγίου, συλλειτουργούντων ιερέων και διακόνων της Ιεράς Μητροπόλεως και του π. Επιφανίου Kamianovych, διακόνου της Πατριαρχικής αυλής.

Επίσης, την ίδια ημέρα, πραγματοποιήθηκε η χειροτονία του διακόνου π. Μάρκου Tsubera σε πρεσβύτερο. Ο π. Μάρκος, που πριν από δύο εβδομάδες χειροτονήθηκε

διάκονος, θα αναλάβει στο πλαίσιο της ιερατικής του διακονίας, την ουκρανόφωνη αυτή Ενορία ώστε να στηρίξει με το ποιμαντικό του έργο τους ουκρανούς πρόσφυγες.

Λίγο πριν την στιγμή της χειροτονίας του ο π. Μάρκος εκφώνησε μια σύντομη ομιλία ευχαριστώντας τον Σεβασμιώτατο για την πατρική αγάπη, στήριξη και εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του αλλά και όσους τον βοήθησαν για να πάρει αυτήν την μεγάλη απόφαση, ώστε να διακονήσει τον Θεό και τους ανθρώπους μέσα από την ιερωσύνη.

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ. Αθηναγόρας στον λόγο του προς το χειροτονούμενο τόνισε τα εξής:

«Είσαι από την Ουκρανία και, μαζί με την σύζυγό σου, δέχτηκες να έρθεις εδώ για να υπηρετήσεις – μεταξύ άλλων – τους χιλιάδες Ουκρανούς πρόσφυγες εδώ, στην Βαλλωνία. Είναι ένα ευγενές και σημαντικό καθήκον. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι εγκατέλειψαν την χώρα τους λόγω του πολέμου και βιώνουν πολύ πόνο, λύπη και νοσταλγία. Χρειάζονται ένα καταφύγιο ειρήνης και μια καλή πνευματική καθοδήγηση. Δεν θα μπορούσαμε να φανταστούμε καλύτερο μέρος από τούτο, όπου πριν από 60 χρόνια, Ορθόδοξοι από την Ουκρανία εγκατέστησαν ένα εκκλησάκι. Είχαν έρθει εδώ μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και είχαν ιδρύσει το 1948 μια ενορία αφιερωμένη στην Αγία Σκέπη της Θεοτόκου. Πολλοί ιερείς υπηρέτησαν εκεί μέχρι που πριν από περίπου πέντε χρόνια έμειναν μόνο δύο πιστοί. Ο ένας από αυτούς μετακόμισε σε οίκο ευγηρίας και εν συνεχεία πέθανε και η άλλη ζει δίπλα στην Ενορία και είναι ευτυχής που η ενοριακή ζωή σήμερα ξαναζωντανεύει. Χάρη στην στήριξη αρκετών ανθρώπων και των δικών μας ενοριών, καταφέραμε να ανακαινίσουμε αυτό το κτίριο, όχι μόνο την εκκλησία, αλλά και την ενοριακή αίθουσα για τις συναντήσεις και την κατήχηση, καθώς και το πρεσβυτέριο για τον ιερέα.

Εκτός από την Μητέρα του Θεού, ζητάμε πλέον και από τον Άγιο Λουκά τον Ιατρό, Αρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως, να διασφαλίσει την προστασία αυτής της ιστορικής Ενορίας και των πιστών μας. Πάνω από όλα, να είστε μια κοινότητα προσευχής και να μην πέσετε στον πειρασμό να γίνετε μια εθνικιστική κοινότητα. Ο εθνικισμός έχει καταδικαστεί από την Ορθόδοξη Εκκλησία ως αίρεση. Μια ενορία πρέπει να είναι ανοιχτή σε όλους τους πιστούς, ανεξαρτήτως της καταγωγής τους.

Έλαβες καλή θεολογική εκπαίδευση και τώρα μαθαίνεις τη γλώσσα του Βολτέρου, τα γαλλικά. Να είσαι ταπεινός και να μην φοβάσαι! Η χάρη που θα λάβεις τώρα θα καλύψει ό,τι σου λείπει ακόμη! Θα πρέπει να υπηρετείς την Εκκλησία πάντα με πνεύμα ευγνωμοσύνης προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο που σε δέχτηκε στον κλήρο του και που φροντίζει για την ενότητα της Ορθοδοξίας σε παγκόσμιο

επίπεδο. Να είσαι πάντα άξιος και περήφανος που γίνεσαι μέρος του κλήρου του Πρώτου Θρόνου».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης ευχαρίστησε και τον ψαλτικό χορό της Πολωνικής Ενορίας της Ιεράς Μητροπόλεως που με την ωραία ψαλμωδία λάμπρυνε την ξεχωριστή αυτή ημέρα της ζωής της Ενορίας του Boussoit.

Με την παρουσία τους τίμησαν τη σημαντική αυτή στιγμή για την νέα Ενορία ένας εκ των βουλευτών του Κοινοβουλίου της Βαλλωνίας, εκπρόσωπος της Ουκρανικής Πρεσβείας, και πλήθος πιστών που συγκεντρώθηκαν για να προσευχηθούν για την πνευματική πρόοδο του νέου κληρικού αλλά και για την πνευματική ευημερία της νέας αυτής Ενορίας.

Μετά την διανομή του αντιδώρου ακολούθησε δεξίωση στην ανακαινισμένη αίθουσα πλησίον του ναού.

Η ιστορία του Ναού

Ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος (1939-1945) όδήγησε έκατοντάδες χιλιάδες νέους Ούκρανους σέ καταναγκαστική εργασία είς την Γερμανία. Ήταν μεταξύ τών 12 έκατομμυρίων άλλων νέων διαφόρων έθνικοτήτων οί όποίοι έπιστρατεύτηκαν βίαια από τίς γερμανικές αρχές. Μέχρι τόν Μάιο τοϋ 1945, ή Γερμανία βρισκόταν σέ σύγχυση. Χιλιάδες καταναγκαστικοί εργάτες άνυπομονοϋσαν νά έπιστρέψουν είς την πατρίδα τους, ένϋ πολλοί έφυγαν μπροστά είς την άφιξη τών ρωσικών δυνάμεων είς την Κεντρική καί Δυτική Εϋρώπη.

Έκείνη την έποχή, οί μεγάλοι βιομήχανοι τής Δυτικής Εϋρώπης άπευθύνθηκαν είς τούς Ούκρανους εργάτες είς την Γερμανία οί όποίοι είχαν άρνηθεϊ νά έπιστρέψουν είς την πατρίδα τους. Οί Βέλγοι εργοδότες έστειλαν έκπροσώπους τους είς τά γερμανικά στρατόπεδα για νά στρατολογήσουν εργάτες για τά όρυχεϊα, τά λατομεϊα καί την μεταλλουργία. Ός έκ τούτου, πολλοί Ούκρανοί υπέγραψαν διετès συμβόλαιο εργασίας είς τά άνθρακωρυχεϊα τοϋ Βελγίου. Εϊκοσι χιλιάδες Ούκρανοί έφθασαν είς τò Βέλγιο.

Με την βοήθεια τής διοικήσεως τοϋ όρυχείου, ιδρύθηκε τò 1948 ή Ένορία τής Άγίας Σκέπης, με έφημέριο τόν Πρωτοπρεσβύτερο Ivan Bachinsky. Η ένορία αύτη άνήκε είς την Ούκρανική Όρθόδοξη Έκκλησία τής Διασποράς (σήμερα υπό τò Οίκουμενικό Πατριαρχεϊο). Τò ένοριακò συμβούλιο άποφάσισε νά άγοράσει ένα κτίριο είς τò Boussoit (μεταξύ Mons καί Péronnes) όπου θα φιλοξενούνταν μιá μικρή έκκλησία καί μιá ένοριακή αίθουσα. Έκτοτε, εκεί προσεύχονται είς τόν Θεò οί Ούκρανοί πιστοί τής περιοχής. Τò παρεκκλήσιο έγκαινιάστηκε τόν Όκτώβριο

τοῦ 1965.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ πατρὸς Ivan Bachinsky τὸ 1972, διορίστηκε ἐφημέριος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Boris Chainiewsky ἐκ τῆς Γαλλίας. Τὸ 1982 τὸν διαδέχθηκε ὁ πατὴρ Υἱαν Derewianka. Ἀργότερα, τὸ 1991, χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος καὶ ἔγινε δεκτὸς μαζί με ἄλλους ἀρχιερεῖς τῆς οὐκρανικῆς διασπορᾶς εἰς τὴν κανονικὴ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1995). Ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ Ἐπισκόπου Παρνασσοῦ.

Μεγάλος ἀριθμὸς βαπτίσεων καὶ γάμων τελέστηκε εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Σκέπης εἰς τὸ Boussoit. Πέρασαν τρεῖς γενεές. Τὸ 2019 ἀπέμειναν μόνον δύο ἐνορίτες. Διὰ τὸν λόγον αὐτό, ἔπειτα ἀπὸ τὴν συμβουλὴ τοῦ Ἐπισκόπου Παρνασσοῦ κ. Ἰωάννου, ἡ ἐνορία καὶ ὁ ναὸς ἀνατέθηκαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βελγίου καὶ Ἐξαρχο Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου κ. Ἀθηναγόρα (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο). Αὐτὸς εἶναι πλέον πρόεδρος τοῦ νομικοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖο ἀνήκει τὸ κτίριο καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα στάλθηκαν σὲ αὐτὸν μέσω τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Boris Chainiewsky.

Ὅταν ἡ μικρὴ αὐτὴ ἐκκλησίᾳ ἀνατέθηκε εἰς τὸν Μητροπολίτη Βελγίου κ. Ἀθηναγόρα, δὲν ἦταν σίγουρος γιὰ τὸ τί ἀκριβῶς ἔπρεπε νὰ τὴν κάνει. Ὡστόσο, ποὶὸς θὰ μποροῦσε νὰ φανταστεῖ ὅτι θὰ ξεσποῦσε πόλεμος εἰς τὴν Οὐκρανία καὶ ὅτι χιλιάδες Οὐκρανοὶ θὰ ἐγκατέλειπαν τὴν χώρα τους καὶ θὰ ἐγκαθίσταντο μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὸ Βέλγιο;

